

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 36. Mediobarbus Patriarcha, & Legatus Apostolicus tandem Peckinum
venire permissus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

gabat Legatus, se ea tamen, quæ re- Sæc. XVIII.
A. C. 1720.
ligioni Christianæ non adversantur, permittere posse. si ergo sua Majestas Pontificias literas legere renuerit, saltem designaret quosdam, qui ejus nomine illas coram pluribus Interpretibus ac præcipue præsentibus Pedrinio & Ripa prælegant: Hos duos autem, eoquod Imperatorem graviter offendissent, mox excludi petiit Jesuita præfatus, nec ultra etiam instituit Legatus.

§. XXXVI.

*Mediobarbus Patriarcha & Legatus
Apostolicus tandem Peckinum
venire permisus.*

Die vigesima octava Decembbris Me- Viani. l.c.
diobarbus Visitator ac Legatus pag. 60.
Apostolicus Imperatoris edicto ad Au-
lam accersebatur, qui illico unacum P. Pereira, ceterisque suis Missionariis prosectorus, ad magnum Bonziorum Con-
ventum deducebatur, ubi Chao Cham Mandarinus, qui adventantem Lega-
tum unacum Patre Fan ibidem præsto-
labatur, eidem significabat, nondum
venisse tempus, ut Imperatoris con-
spectum subiret, sed ad aliam domum
vicinam villæ, in qua Hic degeret,
effet educendus, ut Mandarini eo com-
modius cum ipso conferre, & Impera-
toris

Qq 2

Sæc. XVIII. toris nomine quædam eidem proponere
A.C. 1720 possent. Paulopost præfati advenerant
Mandarini, qui Legato exponebant
I. Imperatorem ex ipsis Legati verbis
conjicere, quod præter Constitutionem,
qua Ritus Sinenses prohibentur, aliam
quoque secum detulisset, in qua non
nullæ eorumdem rituum permissions
continerentur. II. Imperatori displicuisse
quod Interpretum vices præter D.R.
pam demandarit Pedrinio ingenii tor-
tuosi, & turbidi Viro, ac insuper cum
Maigroto, Appianio aliisque Impera-
tori exosis conspiranti, inde vero su-
spicioni locum esse, quod ipsemet quo-
que ejusdem cum ipsis foret sententia
consultius autem Papa fecisset, si Le-
gati munus non Ecclesiastico, quo
Petrinos vocant, sed pluribus diversi
Ordinis SS. Francisci, Dominici, Au-
gustini, vel Jesuitis detulisset, timen-
dum enim, ne hic Legatus utpote ejus-
dem conditionis, & Status partium
studio abreptus, horum Petrinorum
erroribus faveret. III. Pedrinum multa
scelera non sine Religionis dedecore
patrasse, mortisque poenam sæpius fullo
promeritum, sola tamen Imperatoris
clementia mortem evasisse. IV. Maig-
rotum omnium turbarum exstisisse in-
centorem, nisi ergo hi tumultus com-
ponerentur, Imperatorem petere, ut
Maig.

Maigrotus aut Sinas capite plectendus Sæc. XVIII.
 deduceretur, aut ipsem Papa ipsum A. C. 1720.
 Romæ tanquam hominem seditiosum,
 turbidum, rudem & Sinensis idiomatis
 ignarum, qualem se esse ipsem coram
 Imperatore fassus esset, severè castiga-
 ret. Hos quatuor articulos Pater Fan,
 quem Mandarini velut Interpretem se-
 cum adduxerant, in linguam latinam
 vertebat, ad hæc vero Legatus respon-
 dit. I. Sibi a Papa nonnisi unicum
 Breve fuisse traditum, II. Se non so-
 lum petiisse Pedrinium, sed plures a-
 lios Interpretes, seque nulli homini, sed
 soli religioni Christianæ, & summo
 Pontifici, a quo ad fedandas, non susci-
 tandas turbas missus esset, adhærere; non-
 nisi quidem unicam & veram religionem
 Christianam esse varios autem Ordines
 Religiosos dari, hos autem unius arbo-
 ris ramos, uniusque Patris Filios æ-
 quali amore dilectos esse. III. Sibi
 non constare de delictis a Pedrinio com-
 missis, de data eidem venia se Impe-
 ratori grates rependere. IV. Maigro-
 tum ad Pontificis decisionem nullate-
 nus concurrisse, sed ipsum Papam re-
 mature perpensa, & ad Religionis Chri-
 stianæ limam vocata, necnon utraque Du Halde
 parte saepius audita definiisse, quos-
 dam ritus esse superstitiones; interro-
 gantibus autem Mandarinis, quænam

l. c. p. 153.
§. 283.

Qq 3

Im-

Sæc. XVIII. Imperatori accepta grataque in Pont.
A.C. 1720 ficiis continerentur literis? reposuit
Legatus, se exactam eorum omnium,
quæ ibidem continerentur, memoriam
non habere, se tamen sperare, Impre-
ratorem allatis rationibus eo permo-
tum iri, ut Papæ precibus annueret.
Instabant vero Mandarini, ut Legatus
saltem ea, quorum recordaretur, n
ferret, quibus ab eo recensitis Cho-
Mandarinus afferuit, se esse religioni
Christianæ & ipsimet Legato propon-
fissimum, quocirca, quæ Imperatoris
voluntati consona forent, responderet,
secus Legationi infaustum imminere ex-
tum. His addebat alii Mandarini,
vix verosimile esse, eum mere tanquam
Pontificiæ Epistolæ bajulum fuisse Se-
nas missum, si vero Legatus esset, ab
dubio fore munitum ampla facultate
permittendi ea, quibus Imperatori sa-
tisfieri posset. Ad hæc respondit Le-
gatus; sum equidem Papæ Legatus, ne-
tamen demandatæ facultatis limites tran-
sgredi, mihi est concessum, in omnibus vero
quantum licet, Imperatoris gratiam de-
mereri studebo: vix hæc Legatus protu-
lerat, cum illico Mandarini quærerent,
quænam illa essent, quibus se Impe-
ratoris gratia dignum reddere inten-
deret? reposuit Legatus, ad reddendam
pacem & concordiam, quidquid salua con-
sciencia.

scientia, & sine Dei offensa potero, con- Sæc. XVIII.
 feram, & permittenda permittam: an vero, A. C. 1720.
 ea, regerebant Mandarini, quæ permit-
 tere nequit, ad Papam rescribere, pa-
 ratus sit, respondentे Legato, se quid-
 quid facere & scribere poterit, scriptu-
 rum, facturumque, reposuit Pater Fan
 Interpres, ergo omne id, quod facere
 poteris, facies, & quod non poteris,
 scribes, respondit Legatus: quod non
 potero facere, scribere autem potero,
 id scribam: hoc Legati responso non
 contentus Interpres regessit, quid ergo
 moratur, quin scribas? multa sunt,
 objecit Legatus, quæ scribere licet, si
 duntaxat de Constitutionis sensu agi-
 tur, multa tamen sunt, quæ scribere
 non licet, eoquod jam sunt decisa, ac
 propterea dixi, me facturum & scriptu-
 rum, quæ facere, & scribere potero,
 & si mea facultas ad alia se non exten-
 dit, desuper ad Papam fideli calamo
 perscribam.

§. XXXVII.

*Legatus Apostolicus summarium Epi-
 stolæ Pontificiæ scriptotenus tra-
 dere jussus.*

Hac Legati declaratione Mandarini
 videbantur esse contenti, atque in-
 ter eos Chao se Europæorum & Re-
 Qq 4 ligio-